

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.027/2022/4.

A felperes:

felperes Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Kiss M. Tibor ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes neve Kft. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Olasz György, jogi képviselő címe)

A per tárgya:

Ingó dolog kiadása

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 5.G.20.157/2020/67.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 5.G.20.157/2020/82., 90.

V É G Z É S

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét hatályon kívül helyezi és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja a részítélettel érintett kereseti kérelem vonatkozásában.

A felperes másodfokú eljárási költségének összegét 629 570 (Hatszázhuszonkilencezer-ötszázhetven) forintban határozza meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felek 2020. február 17-én bérleti szerződést kötöttek, amellyel a felperes bérbe vette az alperestől a ingatlan helyrajzi száma helyrajzi számú, ingatlan címe. alatti ingatlanok a szerződés 1. számú mellékleteiben felsorolt földszinti helyiségeit, a 2. számú mellékletben zölddel megjelölt udvari területeit és a 2. számú mellékletben sárgával megjelölt területeket, melyeket a bérbeadóval közösen használ. A szerződés 2020. március 1-jétől 2022. február 28-áig tartó kétéves határozott időtartamra szól. A szerződés biztosítékeként a bérlő összesen 10 millió forint óvadékot fizetett, melynek elszámolásáról a felek részletesen megállapodtak. A szerződésben kikötött bérleti díj havi 1 000 000 forint + áfa, 2021. márciustól havi 1 200 000 forint + áfa volt, melyet havonta előre, a bérbeadó által kibocsátott számla alapján kellett megfizetni. Késedelem esetén a napi kötbér összege 10 000 forint. A szerződésben kitértek arra is, hogy a kert gondozását a bérlő végzi vagy saját költségén végezteti. A bérbeadó a szerződést rendkívüli felmondással felmondhatja, ha a bérlő a súlyos szerződésszegését követően kézhez vette a bérbeadó írásbeli felszólítását, amelyben meghatározásra került a szerződésszegés, és a szerződésszerű állapot helyreállítására rendelkezésre álló 15 napos határidő eredménytelenül telt el.

[2] Ha a bérlő a bérleti díjat, illetve egyéb, a szerződésben meghatározott díjakat határidőben nem fizeti meg, a bérbeadó – a jogkövetkezményekre figyelmeztetés mellett – arra köteles őt felszólítani, és ha a bérlő a kötelezettségének 8 napon belül ennek ellenére sem tesz eleget, a bérbeadó további 8 napon belül írásban felmondással élhet.

[3] Az alperes 2020. június 30-án kiállította 2020. augusztus 1-jei teljesítési határidővel a 2020 szeptember – 2021 február között esedékes bérleti díjra vonatkozó bruttó 7 620 000 forintról szóló számlát. Ugyanekkor 279 400 forint értékben kertgondozási munkák díjáról is kiállított egy számlát, majd 2020. augusztus 4-én ugyanilyen tartalommal egy további. Ezeket a felperes teljesítetlenül visszaküldte, mivel az álláspontja az volt, hogy a szerződésben őt terhelő e kötelezettségnek eleget tett. Az alperes 2020. augusztus 10-én

póthatáridő tűzése és felmondásra figyelmeztetés nélkül felszólította a felperest, hogy a 2020 szeptember és 2021 február közt esedékes bérletidő-fizetési kötelezettségének tegyen eleget, továbbá arra is hivatkozott, hogy a kertgondozási munkát a felperes helyett végezte el.

[4] Az alperes 2020. augusztus 31-én 17 óra 30 perckor e-mailben hívta fel a felperest – a nap végére szóló póthatáridő biztosításával – hat havi bérleti díj megfizetésére, amit a felperes 2020. augusztus 31-én 21 óra 11 perckor átutalással teljesített. Ugyanezen a napon 22 óra 41perckor az alperes a bérleti szerződést azonnali hatállyal felmondta a felperes további költségtartozására hivatkozva, majd 2020. szeptember 11-én kiszámlázta a felperesnek a 2021 március - 2022 februári bérleti díjat. A felmondásban utalt arra, hogy a felhívásában foglaltaknak a felperes nem tett eleget, mert csak a bérleti díjat fizette meg, ami súlyos szerződésszegés.

[5] A felperes a felmondást nem tartotta jogszerűnek, ám azt tudomásul vette. A bérleménybe 2020. szeptember 1-jétől az alperes a felperes bejutását nem tette lehetővé, a felperes a gyártáshoz szükséges eszközöket, nyersanyagait, félkész- és készárut, valamint a bérleménybe bevitt egyéb ingóságait törvényes zálogjogára hivatkozva visszatartotta. Az alperes 2020. szeptember 9-én a törvényes zálogjoga érvényesítésére hiányos keresetlevelet terjesztett elő a Gyulai Járásbíróságon, amely megállapította illetékessége hiányát, s a keresetlevelet áttette a Békéscsabai Járásbírósághoz. A Békéscsabai Járásbíróság 2. G. 20684/2020/6. számú végzésével a keresetlevelet – többszöri hiánypótlási felhívást követően – visszautasította, a végzés 2021. június 9-én jogerőre emelkedett.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[6] A bíróság a felperes által ingók kiadása iránt indított jelen perben 5.G.20157/2020/9. számú végzésével ideiglenes intézkedéssel kötelezte az alperest, hogy adja ki a felperesnek azonnali hatállyal a keresetlevélben felsorolt ingóságokat. A végzést előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította. A bíróság egy további 35. sorszámú – kijavított – végzésével kötelezte az alperest ideiglenes intézkedés útján, hogy a felperes 25. sorszámú beadványában 196-216. tétel alatt felsorolt ingóságokat adja a felperes birtokába. Az alperes önkéntes teljesítése hiányában a felperes kérelmére indult végrehajtási eljárásban az alábbi, a keresetben kiadni kért ingóságok közül az alábbiakat foglalták le és adták ki a felperesnek:

[7] A felperes keresetében kérte, kötelezze a bíróság az alperest az ott tételesen felsorolt ingóságok kiadására. A kereseti kérelemnek a részítélettel nem érintett részét az elsőfokú bíróság nem ismertette.

[8] A felperes állította, az általa megjelölt ingóságok tulajdonosaként megilleti őt a birtoklás joga és a birtokvédelem, ebből következően az alperes, mint jogalap nélküli birtokos köteles a nála lévő vagyontárgyak kiadására.

[9] Vitatta, hogy az alperesnek tartozott volna a bérleti szerződésből eredően a felmondás időpontjában; a bérletidő-tartozását az alperes által szabott póthatáridőben

megfizette, egyéb tartozást nem ismert el. Megjegyezte, a bérleti szerződésből eredő tartozások biztosítékául az alperesnek 10 000 000 forintot megfizetett, ha lenne tartozása, ez az összeg alkalmas lenne arra, hogy az alperes a követelését kielégítse, ezért vitatta, hogy az alperest zálogjogot gyakorolhatna. Kiemelte, hogy az alperes nem indított pert ez iránt a törvényben meghatározott 8 napon belül és később sem, a zálogjoga így, ha lett volna is, utóbb már bizonyosan megszűnt, azaz a felperes ingóságainak birtokban tartására nem jogosult. A felmondás a felperes szerint jogellenes volt, ezért az alperes nem tarthat igényt további bérleti díjra.

[10] A felperes az ideiglenes intézkedés eredményeként bekövetkezett részbeni ingóság-kiadás után a bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy fenntartja a keresetét, mert őt a perben érvényesített jog továbbra is megilleti, így továbbra is érdekében áll, hogy a bíróság a kiadni kért ingó dolgok birtoklása tárgyában ítélettel határozzon. A keresettől való részbeni elállás megfosztaná őt attól, hogy ítélt dolgot képezzen az, hogy a kiadni kért ingó dolgok birtoklására ő a jogosult. Álláspontja szerint a tulajdonjogra alapított kereset elbírálása esetén a bíróság marasztaló döntése magában foglalja a keresetben állított tulajdonjogról való döntést is. Ha a bíróság szerint a birtok – ideiglenes intézkedés keretében történt – átmeneti megszerzésének ténye kizárja az érintett ingó dolgok esetén a birtokba adásra kötelező, marasztaló ítélet meghozatalát, ez sem jelentheti azt, hogy ítélettel – mint többen a kevesebb – a felperes birtoklásra jogosító jogcíméről ne dönthetne a bíróság, azaz – esetlegesen az ingó dolgok kiadásáról való rendelkezés hiányában – tulajdonjog megállapítására ebben az esetben is sor kell, hogy kerüljön. Álláspontja szerint a jogmegóvási szükséghelyzet fennáll, ugyanis az alperes továbbra is vitatja azt, hogy a felperes a kiadni rendelt ingó dolgok birtoklására jogosult lenne, mely vitatást kizárólag egy „res iudicata” joghatással bíró ítélet, illetve ítéleti rendelkezés dönthet el, és ez teheti kizárttá, hogy a felek között ugyanazon ingó dolgok birtoklásához való jogot, ugyanazon tények alapján bárki újra vitássá tegyen, tekintettel arra is, hogy a végrehajtási eljárás még nem is zárult le.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint a felperes a bérleti szerződést megszegte, mert az abból fakadó fizetési és egyéb kötelezettségeit nem, illetve nem határidőben teljesítette. Előadta, a felperes által megfizetett 7 620 000 forintot a 279 400 forint zöldterület-gondozási díjra és annak 490 000 forintos kötbérére, a 234 950 forint zöldterület-gondozási díjra és annak 180 000 forintos kötbérére számolta el. További 300 000 forint, a bérleti díj késedelmes teljesítése miatti kötbér elszámolása után a felperesnek még fennmaradt 1 484 350 forint bérletidíj-tartozása. A teljesítésre ezt megelőzően többször, személyesen, e-mailben és 2020. augusztus 10-én jogi képviselője útján is felhívta a felperest. A felperes a felmondást 2020. szeptember 1-jén megküldött e-mailje szerint tudomásul vette. Az alperes tiltása ellenére az ingatlanra ezután két alkalommal betört és azzal 2 844 000 forint kárt okozott. Az alperes állította, hogy a törvényes zálogjogát 14 393 555 forint erejéig a Békéscsabai Járásbíróságon G.20.684/2020. számú perben érvényesítette. Vitatta, hogy nála lettek volna az 56, 62, 65 tételszám alatti ingóságok, ennek ellenére ezeket a végrehajtási eljárás során kiadta. A 74-195. tételszám alatti ingóságokra törvényes zálogjogát érvényesítette (az alperes 20. és 21. alatti nyilatkozata). A 196-216. tételszám alatti ingóságokra ugyancsak a törvényes zálogjogát érvényesítette. A felperes szerződésszegésére tekintettel jogosult volt a bérleti szerződést felmondani és törvényes zálogjogát érvényesíteni a Ptk. 6:337. §-a alapján, ezért a felperes felé nem áll fenn kiadási kötelezettsége.

[12] A felperes a bíróság anyagi pervezetése nyomán fenntartotta a keresetét a végrehajtási eljárásban már kiadott ingóságok kiadása tekintetében, ezért a bíróság az ezekre

vonatkozó kereseti kérelmet 59. számú végzésével elkülönítette, a perfelvételt lezárta, és részítéletet hozott.

Az elsőfokú bíróság részítélete

[13] Az elsőfokú bíróság részítéletének rendelkezése szerint: a keresetet elutasította. A 85., valamint 94. számú kijavító végzésekkel megváltoztatott összeg szerint 472 500 forint perköltséget ítélt meg felperes javára azzal, hogy az egyéb felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

[14] A részítélet indokolásában elsődlegesen rögzítette, hogy a felek között a bérleti szerződés létrejött, annak tartalma, valamint a szerződés azonnali hatályú alperesi felmondásának ténye nem volt vitatott. A felmondást a felperes tudomásul vette, mivel nem kívánta a továbbiakban használni a bérleményt. A bérleményben maradt ingóságok elszállítását a Ptk. 6:337. § (1)-(3) bekezdésében szabályozottakra figyelemmel törvényes zálogjogra hivatkozással az alperes meggátolta annak ellenére, hogy nem vitatta, ezek az ingóságok a felperes tulajdonában állnak. A bíróság ezért vizsgálta, hogy az alperesnek törvényes zálogjoga fennállt-e, melynél fogva mentesült volna a kiadási kötelezettség alól. A bíróság e tekintetben úgy foglalt állást, hogy a zálogjog bírósági érvényesítésének elmaradása miatt, figyelemmel arra, hogy a keresetlevelet a bíróság jogerősen az előzményi perben visszautasította, a zálogjog elenyészett. Ennek következtében szükségtelennek találta annak vizsgálatát, hogy mi vezette az alperest a szerződés felmondására. A birtokperben a bíróságnak kizárólag a birtoklás jogcíme tárgyában kell ugyanis döntenie. Azonban az alperes, aki az ideiglenes intézkedés folytán nem vitásan nincs a már kiadott dolgok birtokában, azok kiadására nem kötelezhető. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egy ilyen ítélet a józan ésszel ellentétben állna és nem is lenne végrehajtható.

[15] A bíróság nem talált arra sem lehetőséget, hogy a felperes tulajdonjogát megállapító ítéletet hozzon. Egyrészt nem értett egyet azzal, hogy a tulajdonjog megállapítására irányuló kereset beletartozna a birtokba adási marasztalás iránti keresetbe. Másfelől a megállapítási keresetnek sem lenne helye a bíróság álláspontja szerint, mivel a felperes jogainak alperessel szemben való megóvása érdekében nem áll fenn olyan jogvéde érdeke, amely ezt lehetővé tenné. A bíróság utalva a Pp. 172. § (3) bekezdés konjunktív törvényi feltételeire rögzítette, az alperes nem vonta kétségbe a felperes tulajdonjogát, amikor a dolgok kiadása elől elzárkózott. Megjegyezte, a tulajdonjog abszolút szerkezetű, arra bárkivel szemben hivatkozhat a tulajdonos, annak bírói megállapítása nélkül is. Kitért továbbá arra, a törvényes zálogjog a jogszabályi rendelkezésből következően a bérlő vagyontárgyain keletkezhet, azaz amikor a bérbeadó ilyet érvényesít, nyilvánvalóan arra alapozva teszi ezt, hogy a bérlő tulajdonjogát az érintett vagyontárgyon elismeri. A bíróság összegezve jogi álláspontját, azt rögzítette, mivel az alperes a kiadni kért vagyontárgyaknak már nincs a birtokában az ítélelhozatalkor, így a kereset elutasítandó.

[16] A bíróság egyenlő arányban osztotta meg a felek között a felmerült költségeket és a felperes által előlegezett többletköltségekre tekintettel marasztalta részbeni perköltség térítés erejéig az alperest felperes javára. Ennek indokaként kitért arra, hogy egyrészt az alperes a perre okot adott, hiszen kizárólag az ideiglenes intézkedés nyomán elrendelt

végrehajtás útján sikerült a felperesnek az ingóságok birtokába jutnia, másrészt azonban erről a felperes nem értesítette a bíróságot annak ellenére, hogy a jóhiszemű pervitel követelményének megfelelően erre nézve bírói felhívás nélkül is tájékoztatást kellett volna adnia.

A fellebbezés

[17] A részítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, mely a határidőben benyújtott módosítás folytán kizárólag az indokolás megváltoztatására, valamint a felperes javára teljes perköltség megítélésére irányult. Kérte egyúttal, hogy a bíróság mellőzze a perköltség megosztását. A részítélet indokolását felperes annyiban kérte megváltoztatni, a bíróság ott állapítsa meg, hogy a részítélettel érintett ingóságokon a felperest tulajdonjog illeti meg. Hangsúlyozta, nem a Pp. 368. §-a szerint jár el, jelen beadványában nem a fellebbezést vonja vissza, hanem a törvényes 15 napos határidőn belül változtatja azt meg, újra fogalmazva fellebbezési kérelmét.

[18] Ennek megfelelően kérte az indokolás megváltoztatását oly módon, hogy a bíróság állapítsa meg, a felperest tulajdonjog illeti meg az elsőfokú részítélet [6] bekezdésében felsorolt ingóságokon, továbbá kérte kötelezni az alperest a részítélet szerint már javára megállapított perköltségen túl további 487 500 forint illeték, valamint 11 880 Euró + áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére, melyet forint pénznemben 5 919 941 forintban határozott meg. Utóbbi kérelmével kapcsolatos jogi álláspontja szerint a bíróságnak teljes perköltségben kellett volna marasztalni az alperest a Pp. 86. § (2) bekezdésében foglaltak alapján. A zárórészben kitért arra is, hogy a tárgyalás megtartása iránti kérelmét nem tartja fenn.

[19] Az alperes a fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla döntésének indokai

[20] A részítélet olyan tartalmi és formai hiányosságokban szenved, amelyek miatt érdemi felülbírálata nem lehetséges.

[21] A Pp. 370. § (1) bekezdés főszabálya szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre és kizárólag azok korlátai között gyakorolhatja. A Pp. 370. § (2) bekezdés kivétel-szabálya azonban lehetővé teszi, hogy a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét erre irányuló fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem korlátai nélkül hivatalból gyakorolja, ha az ítélet – lényeges eljárási szabálysértés miatt – kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó eset áll fenn. A Pp. 380. § c) pontja a másodfokú bíróság által mérlegelhető hatályon kívül helyezési oknak minősülő lényeges eljárási szabálytalanságok köréből külön tényállássá emeli át a kötelező hatályon kívül helyezési okok körébe azt az esetet, amikor az elsőfokú ítélet olyan tartalmi, formai hiányosságban szenved, amely a bírói

döntést értelmezhetetlenné teszi, és az a másodfokú eljárásban sem orvosolható [Pp. 380. § c) ponthoz fűzött miniszteri indokolás].

[22] Új szabály, hogy az ítéletnek az érdemi felülbírálatra alkalmatlanságát eredményező „formai hiányosság” meghatározása ellenére a törvényben előírt tartalmi elemekkel kapcsolatos hiányosság is megalapozhatja e jogszabályhely szerinti hatályon kívül helyezést. Ilyen esetben a tartalmi fogyatékoság következménye a másodfokú eljárás tárgyának – a bíróság döntésének vagy jogi álláspontjának – hiánya, amely a fellebbezés érdemi elintézésének akadálya. A Pp. e norma szövegének tágító értelmezésére utal a miniszteri indokolás, amikor az orvosolhatatlan formai hiányosság meghatározása tekintetében, lényegében tartalmi hiányról is beszél (Kommentár a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez, szerkesztette: Wopera Zsuzsa).

[23] Fentiek tükrében az ítéletábra elsődlegesen ilyenek tekintette azt, hogy a bíróság részítélet határozati formában olyan rendelkező részt hozott, mely értelemzavaróan azt rögzíti, mintha a teljes kereset elutasításra került volna. Ezzel kapcsolatos pontosítást csak az indokolás tartalmaz, ugyanakkor elengedhetetlen lett volna az, hogy a rendelkező rész is rögzítse, hogy pontosan mely kereseti kérelemrész tekintetében kívánta a bíróság a keresetet elutasítani. A Pp. 341. § (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy a bíróság részítélettel a kereseti kérelemnek önállóan elbírálható egyes részei felől külön határozzon. Ebből következik, hogy a rendelkező részben pontosan fel kell tüntetni, hogy a részítélettel mely kereseti kérelem – vagy annak önállóan elbírálható mely része – került elbírálásra.

[24] A jelen esetben ez az ellentmondás önmagában még nem orvosolhatatlan formai hiba, mivel a részítélet 3-7. oldalain táblázatos formában részletesen felsorolásra kerültek azok az ingóságok, amelyeket érinteni kívánt a határozat. Lényeges tartalmi hiány azonban, hogy a [7] bekezdésben a kereseti kérelemnek a részítélettel nem érintett részét a bíróság nem ismertette. Erre kifejezetten utalt is, ugyanakkor így nem különíthető el, hogy mely kereseti kérelmek elbírálására került sor, illetve melyekre nem. Az ítélet tényállása emiatt hiányos, mivel a részítéletből nem állapítható meg, csak a teljes peranyag áttekintése nyomán, hogy mely ingócsoportra vonatkozó kereseteket nem érintett a határozat.

[25] Itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy e körben még további anyagi pervezetéssel tisztázni kellene azt, hogy az egyes ingóságcsoportok milyen szempontból eltérő jogi sorsúak. A jelenleg rendelkezésre álló peradatokból az tűnik ki, hogy az ideiglenes intézkedésekkel érintett ingóságok egy része eredményes végrehajtás útján kiadásra került a felperesnek. Ezekre nézve valóban elkülöníthető az eljárás, melyet a bíróság 59. sorszám alatti végzésével rendelt el. Ettől függetlenül lényeges – és már a részítéletben is ki kellett volna térni arra –, hogy ideiglenes intézkedéssel érintett mely további ingóságok kiadására nem került sor, illetve melyek azok az ingóságok, amelyeket továbbra is követel a felperes, ideiglenes intézkedéssel érintettek, ugyanakkor a végrehajtó jegyzőkönyve szerint azok nem voltak az ingatlanban fellelhetőek. Ezek tekintetében szerződésszegésre alapított jogcímen a helyébe lépett értéket is követelheti a felperes, mellyel kapcsolatban részletes anyagi pervezetés keretében kell részére tájékoztatást adni [Pp. 237. § (1) bekezdés].

[26] Visszatérve az ideiglenes intézkedéssel érintett és a végrehajtás eredményeként kiadásra került ingók csoportjára, ezekre nézve megállapítható, hogy a felperes keresetét

módosítani kívánta. A 25. sorszám alatti beadvány 16. oldalán, ugyanis a Pp. 172. § (3) bekezdését feltüntetve kérte, hogy az őt megillető birtoklásra feljogosító jogcímről döntsön a bíróság. Az itt kifejtett jogi álláspontja szerint a jogmegóvási szükséghelyzet azért áll fenn, mivel alperes továbbra is vitatja azt, hogy a felperes a kiadni rendelt ingó dolgok birtoklására jogosult lenne. E vitatást csak egy res iudicata joghatással bíró ítéleti rendelkezés teheti kizártnak. Kifejezetten megállapítási keresetet tartalmazó határozott petitum előadására, erre vonatkozó anyagi pervezetés hiányában azonban nem került sor az elsőfokú eljárásban.

[27] Mindezek következtében a részítéletből nem állapítható meg, hogy pontosan a birtokba adásra irányuló marasztalási igényt vagy pedig megállapítási keresetet utasított el a bíróság. Ezek együttes előterjesztésére nyilvánvalóan nincs lehetőség, ezért egyértelművé kellett volna tenni az ítélet indokolásában, hogy melyik fajta keresetet tekintette elbírálandónak a bíróság. A kettős indokolás a Pp. 172. § (1) bekezdés, illetve (3) bekezdés szerint megkülönböztetett, és halmazatban nem előterjeszthető keresetek elbírálására nem megfelelő határozatszerkesztési mód. Amennyiben a felperes beadványából – annak tartalma szerint – a bíróság számára nem volt egyértelmű, hogy az elkülönítéssel érintett ingócsoport esetében mi a pontos felperesi kereset, úgy azt további anyagi pervezetéssel kellett volna tisztázni és csak ezt követően kerülhetett volna sor a részítélet meghozatalára. A petitum tartalmának eljárásjogi szempontú tisztázására azonban nem került sor. Ehhez képest mindkét keresetfajta kitér az indokolás, ez a határozat tartalmi értelmezését olyan mértékben bizonytalanná teszi, amely a Pp. 380. § c) pont szerinti kötelező hatályon kívül helyezést megalapozza.

[28] Megjegyzi az ítéletábra, hogy jelen esetben speciális jogi helyzet állt elő, mivel ideiglenes intézkedés elrendelése nyomán, végrehajtás útján került sor az ingóságok felperes részéről történő birtokba vételére, tehát nem időközi önkéntes teljesítés történt. Az ideiglenes intézkedés hatálya azonban csak a jogvitát véglegesen lezáró ítélet jogerőre emelkedéséig áll fenn [Pp. 105. § (3), (4) bekezdés]. Egy keresetet elutasító döntés jogerőre emelkedése esetén így újra bizonytalanná válik a birtokláshoz való jog, mely korábban kizárólag az ideiglenes intézkedés folytán nyílt meg a felperes számára.

[29] Az ideiglenes intézkedés jogintézménye kapcsán kitér arra az ítéletábra, hogy az nyilvánvalóan nem tekinthető végleges bírósági döntésnek, elrendeléséhez a Pp. 103. § (4) bekezdés b) pontja szerint elegendő a feltételek fennállását megalapozó tényeket csupán valószínűsíteni, ahogy erre a jelen esetben felperes részéről sor is került. A birtokláshoz való jog végleges eldöntését az ideiglenes intézkedés nem helyettesítheti, a birtokba adás iránti kereset megalapozásához ugyanis a felperesnek már kétséget kizáró bizonyosság szintjén kell igazolnia birtokláshoz való jogát, melyet jelen esetben a felperes a tulajdonjogára alapított amellet, hogy kétségbe vonta az alperes zálogjogát. A per során kialakult jogi helyzetben ezért elengedhetetlen annak elbírálása, hogy a felperesi tulajdonjog fennállta esetén az alperes által hivatkozott törvényes zálogjog fennáll-e, amelynek az alperes fenntartott álláspontja szerint a birtoklásra ezen a jogalapon ő jogosult. E jogkérdések ügydöntő határozattal történő elbírálást igényelnek azon ingóságok esetében is, melyek az ideiglenes intézkedés folytán már kiadásra kerültek a felperes javára. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a jelen esetben az alperes nem önként teljesített, és érdemi ellenkérelmét a kiadott ingóságok tekintetében fenntartotta, a felek közti jogvita ezek esetében is fennmaradt. E bizonytalan jogi helyzet tisztázására a Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti megállapítási kereset előterjesztése és annak elbírálása útján van lehetőség. A kifejtettekkel következően az ítéletábra álláspontja szerint a felperes esetében a törvény által megkövetelt jogvédett érdek eziránt fennáll.

[30] A már említettek szerint, a 25. sorszám alatti beadványában a felperes ilyen típusú kereset előterjesztését felvetette, melynek tartalmát az elsőfokú eljárásban kell tisztázni. A per jelenlegi szakaszában az állapítható meg, hogy a felperesnek jog védte érdeke van a csupán záros hatályú ideiglenes intézkedéssel birtokába került ingóságok vonatkozásában arra, hogy kérje tulajdonjogának fennálltára hivatkozással birtoklása jogalapjának megállapítását, továbbá nemleges megállapítási kereset irányulhat arra, hogy az alperest zálogjog az ingóságokon nem illeti meg. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak e körben kell a kereseti kérelmet tisztázni és ilyen irányú anyagi pervezetés nyomán előterjesztett megállapítási keresetek érdemi elbírálását el kell végeznie a még szükséges bizonyítási eljárás lefolytatása nyomán.

[31] Az ítéltábla a formai hibákra tekintettel, melyek tartalmi ellentmondásokból adódnak – az elsőfokú határozat rendelkező részében, illetve indokolásában –, az elsőfokú részítéletet a Pp. 380. § c) pont alkalmazásával hivatalból, a fellebbezési kérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte és az említett körben, és előírt módon az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[32] Megjegyzi még az ítéltábla, a perköltség-megosztás is ellentétes az irányadó eljárási szabályokkal. Jóhiszemű pervitel szabályának megsértése esetén nem ez a jogkövetkezmény, hanem a Pp. 5. § (2) bekezdés szerintiiek alkalmazhatók. Amennyiben a felperes a részítélettel érintett ingóságok tekintetében a megismételt eljárás eredményeként a megállapítási kereset megalapozottsága folytán teljes egészében pernyertes lesz, úgy az ingóságok értékéhez igazodó pertárgyérték alapján kell javára perköltséget megítélni. Ennek oka az, hogy a speciális perbeli tényállás folytán az eredetileg előterjesztett – marasztalási – kereset is megalapozott lett volna.

[33] Az ítéltábla a jelen hatályon kívül helyező végzésében a felperes másodfokú eljárási költségét csupán meghatározta, annak viselése, illetve megfizetése kérdésében az elsőfokú bíróság fog dönteni a megismétlésre kerülő eljárás eredményeként hozott határozatában. A másodfokú eljárási költség megállapítása során a felperes esetében figyelembe vette a lerótt fellebbezési illetéket, valamint a felperes javára a jogi képvisellel kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíjat, melynek összegét a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdés szabályai szerint határozott meg.

[34] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, írásbeli beadványt másodfokú eljárásban egyáltalán nem nyújtott be, ezért esetében az ítéltábla a másodfokú eljárási költség megállapítását mellőzte.

Szeged, 2022. április 20.

Dr. Hámori Attila s.k.

Dr. Dobler László s.k.

Dr. Tolna András s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró

Szegedi Ítéltábla

Gf.III.30.027/2022/6.

A felperes:

felperes Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Kiss M. Tibor ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes neve Kft. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Olasz György, jogi képviselő címe)

A per tárgya:

Ingó dolog kiadása

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 5.G.20.157/2020/67.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 5.G.20.157/2020/82., 90.

KIEGÉSZÍTŐ VÉGZÉS

Az ítéltábla a Gf.III.30.027/2022/4. számú végzése [31] bekezdését kiegészíti az alábbi mondattal.

A kereseti kérelem-módosítás tartalmának tisztázása érdekében még szükséges anyagi pervezetés miatt a megismételt eljárást a perfelvételi szaktól kell lefolytatnia az elsőfokú bíróságnak.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az ítéltábla Gf.III.30.027/2022/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság 5.G.20.157/2020/67. számú részítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a részítélettel érintett kereseti kérelem vonatkozásában. A végzés jogi indokolásában részletesen rögzítette a hatályon kívül helyezés okait, megjelölte a megsértett eljárási jogszabályhelyet és körülírta a megismételt eljárásban szükséges eljárási cselekményeket. A [31] bekezdésben a Pp. 380. § c) pont alkalmazását rögzítette, azonban nem adott utasítást arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróságnak a perfelvételi vagy az érdemi tárgyalási szaktól kell lefolytatnia az új eljárást. Erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság 5. sorszám alatti átiratával helytálló észrevételt tett, ezért a hatályon kívül helyező végzés indokolásának kiegészítésével – a Pp. 386. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelően – a jelen kiegészítő végzéssel került sor a hiányzó utasítás megadására [Pp. 355. § (2) bekezdés, Pp. 356. § (2) bekezdés].

Szeged, 2022. április 27.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró